

Prvé čítanie: Iz 55, 10-11

Žalm: Ž 65, 10-14

Druhé čítanie: Rim 8, 18-23

Sv. Evanjelium: Mt 13, 1-23

MariannuM

Týždenník Rímskokatolíckej farnosti Vranov nad Topľou - Čemerné

Ročník III./2011

Číslo 32

POCHOPÍŠ...

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
čo značí strach v očiach matkiných,
keď v noci vstáva počúvať tvoj dych.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
tú lásku v srdci matkinom,
keď povieš - mama -
s úsmevom.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
ten matkin výkrik nadšenia,
keď spraviš krok bez držania.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
čo značia všetky tie jej obavy,
pri nástupe tvojom do školy.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
tie vrásky matky na tvári,
keď sa ti niečo nedarí.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
prečo sa matka stáva "zlou",
keď navraciaš sa večer tmou.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
tú pýchu oboch rodičov,
keď promočný zazvoní ti zvon.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš, a pot obleje ťa,
tú úzkosť v duši rodičov,
keď po svadbe opustiš ich dom.

Ak budeš mať vlastné dieťa,
pochopíš

(Z.D.)

Žiaci dostali vysvedčenie a začali sa im prázdniny. Čas radosti detí a čas spoločných dovolení. Pre deti ale prázdniny predstavujú veľké riziko úrazu. V tomto období je 100% nárast detských úrazov. Zvýšenú pozornosť počas leta je preto potrebné venovať deťom, ktoré sa tiež zúčastňujú premávky ako chodci či cyklisti, alebo pri rôznych hrách. Pohovoríme si s deťmi o bezpečnom prechádzaní cez cestu, o bezpečnom bicyklovaní, je potrebné ich upozorniť na to, aké je dôležité na ceste vidieť a byť videný aj ostatnými účastníkmi cestnej premávky, najmä vodičmi. Žiaden rodič nie je schopný chrániť dieťa na sto percent pred úrazom. Preto nebudme ľahostajní k cudzím deťom a dávajme na ne pozor spoločne. Veď sú to naše deti, ktoré my dospelí musíme chrániť. Všetci z nás máme spoločný cieľ. Tým cieľom je, aby sa všetky deti mohli zdravé a živé vracieť domov. (Marianna Majzlíková)

„Kto chce byť žiarivý a sľečný, musí mať jedno: vnútornú slobodu.“ (MAJSTER ECKHART)

ŽIVOTY SVÄTÝCH

Bl. Pier Giorgio Frassati

Sviatok: 4. júl

1901-1925

Pier Giorgio (Peter Juraj) Frassati sa narodil sa roku 1901 vo veľmi bohatej buržoáznej rodine. Jeho otec Alfréd Frassati bol známym žurnalistom a matka Adelaide Ametisová maliarkou. Jeho mladosť bola pokojná a radostná; rodina sa hneď o rok rozrástla aj o jeho sestru Lucianu. Súrodenci vyrastali spolu a vo vzájomnej láske a jednote. Vzdelanie dostávali individuálne, súkromne, až neskôr nastúpili do štátnych škôl. Neskôr bol zapísaný na „Massimo Azeglio“. Rodičia ho zverili saleziánovi don Cojazzimu. Salezián ho namiesto vyučovania literatúry zasvätil do kresťanskej spirituality. Počas štúdií začal navštevovať Diela sv. Vincenta, ktorým venoval veľa svojho voľného času a takto sa dostal do hlbšieho kontaktu s chudobou a biedou. Bol jednoznačne veselým mladíkom so silným zmyslom pre priateľstvo. Rád a často podstúpil náročné výlety do hôr. V rokoch 1917-1918 navštevoval jezuitské lýceum. Začlenil sa do viacerých katolíckych kongregácií a organizácií, častejšie pristupoval k Eucharistii, čím rástla jeho náklonnosť k Bohu. Začal navštevovať aj Mariánsku kongregáciu, kde sa rozvíjala aj jeho úcta k Panne Márii. Jeho najobľúbenejším duchovným čítaním boli listy sv. Pavla a diela sv. Augustína. Keď v Taliansku opäť prepukla vojna, mladý Pier Giorgio prežíval s trpkosťou a horkosťou smutné dni. Vedomý si nutnosti, ktorá je predovšetkým požadovaná od kresťanov – teda nutnosť aktívnej prípravy k službe spoločnosti, napísal pri príležitosti

pochodu ponad Rím roku 1922 „v tejto ťažkej chvíli prostredníctvom našej vlasti, my katolíci a špeciálne, my študenti, máme pred sebou veľkú povinnosť: formáciu nás samých; nás, ktorí sme milosťou Božou katolíci. Nemôžeme premárniť najkrajšie roky nášho života, ako to bohužiaľ robí mnoho mladých, ktorí sa zaoberajú pôžitkom dobier, ktoré neprinášajú dobro, ale ako ovocie nesú so sebou nemorálnosť našej modernej spoločnosti. My sa musíme povzbudzovať k tomu, aby sme boli stále pripravení vytrvať v zápasoch, ktorým sa určite nevyhneme.“ Po maturite sa zapísal na Vysokú školu technickú v Turíne. So svojimi najbližšími priateľmi založil „spoločnosť“ veľmi radostnú, ktorá je neskôr nazvaná „Tipi loschi“ (podivní ľudia). Keď im jeho sestra Luciana darovala 1000 lír, prideliť časť Konferencii sv. Vincenta a časť na kultúrne účely. Vždy viac a viac dozrievala myšlienka hľadajúca spôsob ako byť profesionálne k dispozícii bližným a takto slúžiť núdzným veľmi diskretným a zároveň konkrétnym spôsobom. Roku 1925 sa jeho sestra Luciana vydala. Roku 1925, teda v roku svojej smrti, Pier Giorgio svojim životom neprestajne prejavuje odhodlané úsilie a veselosť; avšak v jeho zápiskoch a aj v priateľských rozhovoroch sa začína objavovať myšlienka smrti. Akoby cítil, že už mu nezostáva veľa času. Choroba (obrna) prepukla náhle a vo veľkom rozsahu. Vtedajšia medicína nedovoľovala vykonať komplexnejšiu a kvalitnejšiu liečbu. Pier Giorgio zomrel 4. júla 1925 ako 24-ročný. Pier Giorgio Frassati bol priateľom všetkých. Žil obyčajným životom, a predsa však životom výrazne orientovaným k službe spoločnosti a odhodlanosti a pripravenosti podriaďiť sa Božím zámerom. V spomienkach priateľov je výrazne spomenutá jeho pokojnosť a vyrovnanosť duše ako aj dôvera v plány Božej Prozreteľnosti. Blahorečený bol 20. mája 1990. (Anna Sabolová ml.)

Zdroj: www.knazi.sk

V októbri bude v Poľsku II. svetový kongres o Božom milosrdenstve TK KBS, Zenit; dj

Celé poslanie Cirkvi musí viac brať na vedomie a byť motivované Božím milosrdenstvom, uviedol to generálny sekretár, o. Patrice Chocholski, v súvislosti s celosvetovou udalosťou na túto tému, ktorá sa v októbri uskutoční v Poľsku. II. svetový kongres o Božom milosrdenstve nazval „odpoveďou Cirkvi na univerzálne povolanie k Božiemu milosrdenstvu, prítomnému v samotnom jadre evanjelia“. Predsedom výkonnej rady je kardinál Christoph Schönborn, viedenský arcibiskup, ktorý sa angažoval aj pri prvom podujatí tohto druhu, ktoré sa konalo v roku 2008 v Ríme. Odvtedy sa uskutočnilo 5 kontinentálnych a približne 50 národných kongresov o Božom milosrdenstve. Tohtoročné podujatie bude mať podobný scenár ako celosvetový kongres spred troch rokov, avšak bude úzko prepojený s miestami, vzťahujúcimi sa k Božiemu milosrdenstvu v Poľsku – Sanktuáriom Božieho milosrdenstva v Lagiewnikách, Krakovom, Osvienčimom, Wadowicami a pod.

Katolícka univerzita ďakuje za zbierku TK KBS, vb; dj

Katolícka univerzita v Ružomberku (KU) ďakuje za zbierku, ktorú organizovala 30. januára 2011 Konferencia biskupov Slovenska (KBS) v kostoloch vo všetkých farnostiach Slovenska počas slávania Nedele KU. "Ďakujeme všetkým našim dobrodincom, každému diecéznemu biskupovi, kňazom i veriacim, ktorí akýmkoľvek spôsobom podporujú univerzitu. Cítíme, že aj vďaka ich podpore môžeme rásť," uviedol rektor KU prof. Tadeusz Zasepa. Dodal, že pozitívny trend smerovania univerzity sa ukázal aj v poslednom hodnotení Akademickej ratingovej a rakingovej agentúry, ktorá konštatovala vyše štvornásobný medziročný nárast indikátorov kvality na KU. Završením úsilia napredovať v kvalitnom raste je podľa slov rektora aj potvrdenie statusu univerzitnej vysokej školy Akreditačnou komisiou a ministrom školstva, vedy, výskumu a športu SR. "Výnos zo zbierky vo výške 305 000 eur univerzita využije na výstavbu novej univerzitnej knižnice," informoval rektor. Pribeh výstavby a aktuálny stav približuje internetová stránka www.kniznica.ku.sk.

Aký je rozdiel medzi spravodlivosťou a múdrosťou? Spravodlivosť hovorí, čo treba urobiť, múdrosť ako.

New York dostáva pokutu

☉ bývalom primátorovi New Yorku La Guardiovi sa rozpráva tento veľkolepý príbeh:

Jedného dňa opäť vystriedal policajného sudcu, ako to z času na čas robieval. Bol ľadový zimný deň. Predviedli pred neho trasúceho sa starca.

Obžaloba znela: Krádež pecňa chleba z pekárne.

Obžalovaný sa bránil tým, že jeho rodina nemá čo jesť.

„Musím vás potrestať,“ povedal La Guardia. „Zákon nestrpí výnimku. Musím vás odsúdiť na zaplatenie desať dolárov.“

Potom siahol do svojho vrecka a dodal:

„Tu je tých desať dolárov na zaplatenie vášho trestu. A teraz,“ pokračoval nahlas,

„potrestám každého z prítomných v tejto súdnej sieni pokutou päťdesiat centov za to, že žije v meste, kde človek musí kradnúť chlieb, aby mal čo jesť! Pán súdny sluha, ihneď vyberte peňažnú pokutu a odovzdajte ju obžalovanému.“

Klobúk obišiel dookola. A starec, ktorý tomu nemohol uveriť, odchádzal zo siene so 47 dolármi a 50 centami vo vrecku.

Či netreba vlastne potrestať aj nás, nás sýtych? Pretože žijeme na malej planéte, kde ročne zomierajú milióny detí hladom.

Prečo nazývame múdrosť aj opatrnosťou? Lebo predvída budúce ťažkosti a podľa toho koná.

„Mamička, prečo...?“

„Mamička, prečo sa nechceš so mnou hrať?“ spýta sa šesťročná Anička.

„Lebo nemám čas.“

„A prečo nemáš čas?“

„Lebo mám prácu.“

„A prečo máš prácu?“

„Aby som zarobila peniaze.“

„A prečo zarábaš peniaze?“

„Aby som ti mohla dať jesť.“

„Mami, vieš čo? Mami, ja už nie som hladná!“

Čomu sa môže múdry človek naučiť od klamára?

Fantázií a poznaniu ľudí – lebo to patrí k múdreému konaniu.

„Láska víťazí“

Prvý román spisovateľa Petra Axworthyho mal veľkolepý titul „Láska víťazí“. Žiaľ, nikto ho nekupoval, kniha ostávala ležať v regáloch kníhkupectiev. Ale Axworthy si vedel poradiť. Do viacerých veľkých novin dal takýto inzerát:

30-ročný milionár, vysoký, športový typ, milujúci hudbu, hľadá dievča, ktoré sa vo všetkom podobá hrdinke románu „Láska víťazí“. Úspech nedal na seba čakať. Do týždňa bola kniha rozobratá.

Bicyklom na Trepec

Aj tohto roku sme sa vybrali na odpustovú slávnosť do Trepeca na bicykloch. Dohodli sme sa, že vyrazíme sobotu 01. 07. 2011 o desiatej hodine. Odkedy chodím na cyklotúry, ešte sa nám ani raz nepodarilo vyraziť na čas. Vždy na niekoho čakáme. Tohto roku, pre zmenu, čakali všetci iba na mňa. 10.41 sme vyrazili po tej istej trase ako minulý rok. Aj zastávky sme mali na tých istých miestach ako minulý rok. Boli sme asi 3 km pred Novou Kelčou, keď prišlo správa - tri milimetre zrážok. Dovtedy sme obchádzali každú mláku, ale keď sa na nás spustili tie tri milimetre, už to nemalo zmysel. Keď sme boli až do nitky mokří, vtedy dáždik ustal a vrátil sa na ten jeden milimeter. Vyšli sme z dediny Lomné a po našej ľavici na lúke začal šantit' mladý osamotený býk. Najprv iba vyhadzoval kopytkami a potom sa rozhodol dať s nami preteky. Išlo mu to lepšie ako chlapcom vpredu, a preto sa rozhodol, že to skúsi aj po ceste. Tam mu to až tak dobre nešlo. Zastavil premávku a navyše na mokrej ceste sa pošmykol a postavil sa zoči-voči Jakubovi Demčákovi. Ten stihol ubrzdiť a zostal stáť. Býk si to potom rozmyslel a prešiel na druhú stranu cesty. Chvála Pánu Bohu obišlo sa to bez tragédie. V rekreačnej oblasti Valkov sme sa naobedovali a vyrazili na poslednú časť sobotnej cyklotúry. Cesta cez les bola veľmi, naozaj veľmi zaujímavá. Asi každých 100 metrov je prekopaná kvôli odvádzaniu vody. Cesta bola veľmi šmykľavá – taký žltosivý íl – ako mazľavé mydlo. Tí starší vedia dobre, čo to je a ako sa na tom šmýka. Zanášalo nás raz na pravú, raz na ľavú stranu, ale vďaka Bohu sme aj tento úsek zvládli a šťastlivo došli pred pol piatou ku kostolu. My a naše bicykle sme vyzerali ako prasce čerstvo vyváľané v blate. To nám nevadilo. Viac nás trápili brzdy a prehadzovačky, lebo keď sa zanesli blatom,

odmietali poslúchať. Pri kostole sme sa umyli a prezliekli do suchého. Niektorí hneď a niektorí čakali na o. Antona, ktorý sľúbil tak ako minulý rok, že nám batožinu dovezie na Bogarku na Dobrej. Tí, čo sa doteraz starali o čistotu kostola odišli a vzali so sebou aj o. Mareka. Kvôli ostatným povinnostiam pre neho cyklotúra sobotou skončila. Dobre sa mu stalo, lebo na jednom aute ho viezli na Dobrú k Bogarke (jeden pán na Lade Niva sa ponúkol, že nám skočí pre veci) a na druhom (p. Demčák s manželkou z Trepčianskej ulici) mu odviezli bicykel až na faru. Na Bogarke iba presadol k o. Antonovi a viezol sa do Čemerného. Život je krátky, ale je krásny, ak ho dokážeme celý odovzdať Bohu a naučiť sa radowať z každej maličkosti, ktorú nám Boh vo svojej nekonečnej добрote prejavil. Keď už sme boli všetci suchí, urobili sme si pri ohni dobrú opekačku. Najedli sme sa a ja som sa ponúkol, že prinesiem vodu zo studničky. Vzal som plastovú dvojlitrovú fľašu a trojlitrovú sklenenú. K studničke som došiel niečo po ôsmej hodine večer. Nabral som najprv plastovú fľašu a potom sklenenú. Voda pomaly tiekla do fľaše a ja som počul za sebou kroky. Nechcel som vstať a byť zvedavý kto, alebo čo je vedľa mňa. Počkal som kým sa mi fľaša naplnila, dobre som ju zatvoril a pomaly sa zdvihol. V lese žiadne prudké pohyby. Toho sa držím stále. Vzpriam som sa a mierne pootočil doprava odkiaľ prichádzali zvuky. Stál tam diviak. Výšku mohol mať tak do jedného metra. Videl som ho iba od hrude po chvost. Predné laby a hlavu mu zakrýval hrubý strom, čo si myslím, že bolo pre mňa veľmi dobre. Zobral som obidve fľaše a pomaly, najtichšie ako som vedel, som odišiel. Na ceste som sa ešte párkrát otočil, ale keď sa nič nedialo, pomaly som došiel ku kostolu. Chlapom pri ohni som povedal o svojom stretnutí. Dostal som odpoveď, že o ňom vedia, lebo už minule rozryl všetko okolo studničky.

>>>

O deviatej sme sa vybrali spať na chór. Po tme sme sa modlili ruženec, keď Mišo Jenčo skríkol, že po lane lezie potkan. Hovoril som mu, že potkan to určite nebude, lebo v takýchto podmienkach potkan nežije. Zasvietili sme svetlo, ale nič tam nebolo. Keď sa znovu lano rozkývalo, skoro všetci sme zasvietili baterky a na lane bol krásny plch lesný, dlhý aj s chvostom možno 20-22 centimetrov. Chceli sme ho sfoťiť, ale nechcel nám tak dlho pózovať a radšej sa skryl do bezpečia tmy vo zvonici. Na cestu dole sa vydal až o tri štvrté na dva. Spal som hneď pri vstupe na chór. Každý kto chcel ísť dole alebo hore, musel ma prekročiť alebo po mne prejsť. Plch si vybral tú druhú možnosť. Ležal som na chrbte. Nevidel som ho, lebo bola totálna tma, ale jeho labky som cítil. O tri štvrté na štyri sa vracal a už bolo aj vidno. Ležal som na boku stočený v tvare číslice 4. Keď sa mi postavil na nohy a zastal, krásne som ho videl. Opýtal som sa ho kam sa vybral. Jeho odpoveďou bol útek dole do kostola. Odvtedy som ho nevidel. Aj za tieto dary pozorovať zvieratá vo voľnej prírode vo svojom prostredí ďakujem Bohu.

Ráno sme si urobili kráľovské raňajky. Každý dal na stôl čo mal. Po raňajkách sme si dali každý samostatne rozjímanie a modlitbu. Začali sa už pomaly schádzať ľudia. Pani Mižovej som rozprával o našom nočnom stretnutí s plchom. Povedala mi, že oni ho už tu sledujú dobrých 15 rokov. O omši nebudem písať. Iba krátko. Bola nádherná, a tak ako vždy na Trepci má svoje osobitné čaro. Táto bola výnimočná ešte aj tým, že manželia Mižoví, ktorí pochádzajú z Trepcu si obnovili manželské sľuby. Spolu to už ťahajú 50 rokov. Srdečne im gratulujem. Pán Boh zaplať za tie roky.

Po kvalitnom obede samých vyberaných jedál sme sa o jednej vybrali na cestu domov. Na Dobrú super cesta. Oproti tej z Valkova trochu lepšia, ale oveľa dlhšia. Znovu zablatenými bicyklami sme došli na Dobrú. A zase začalo

pršať. Celé dopoludnia bolo bez dažďa. Dokonca počas omši a po nej nám aj svietilo slniečko. Aj v tomto je Božie milosrdenstvo. Jeho Božské srdce. Spiatočná cesta bola veľmi zaujímavá. Fúkal veľmi silný južný vietor. V kuse sme šľapali proti vetru. Najhoršie to bolo dole kopcom. Odkedy chodím na bicykli, som to ešte nezažil. Musel som krútiť dole kopcom, lebo ináč by som zastavil. Do kopca sa nám krútilo oveľa lepšie, lebo sme boli trochu krytý od vetra kopcom. Urobili sme si poslednú zastávku v Sedliskách pod hradom a s Božou pomocou domov. Domov sme došli pred pol štvrtou. Chceme sa poďakovať Pánu Bohu za Jeho nekonečnú dobrotu, za Jeho lásku a za ten zázrak. Dva dni jazdiť v daždi na bicykli a výsledok – žiadne ochorenie, žiadne chrípka, angína, sopleňie, jednoducho nič. Nie je to malý zázrak? Tak ako som písal už predtým - život je krátky, ale je krásny, ak ho dokážeme celý odovzdať Bohu a naučiť sa radovať z každej maličkosti, ktorú nám Boh vo svojej nekonečnej добрote prejavil. Ak si tie maličkosti uložíme do jedného celku, zistíme aký úžasný je Boh a všetko čo robí dobre robí pre nás. Všetko čo sme zažili na ceste sa nedá opísať. Treba to jednoducho zažiť.

Štatistika:

Sobota – prešli sme 51,6 km s priemernou rýchlosťou 18,8 km/h, pri max. rýchlosti 55,3 km/h nám to trvalo (čistý čas na bicykli) 2 hodiny a 45 minút. Nedelňa – 31,3 km za 1 hodinu a 45 minút s priemernou rýchlosťou 17,8 km/h. Maximálnu rýchlosť zo soboty sa nám nepodarili prekonať. Spolu za dva dni sme prešli 82,9 km s priemernou rýchlosťou 18,4 km/h. Účastníci: o. Marek, Mišo Jenčo, Janko Rada, Rado Bača, Marek Kuruc, Jakub Demčák, Paľo Fincický a Peter Tóth.

Pozývam všetkých na ďalšiu sedem dňovú cyklotúru nášho Cykloklubu FPM do Krakova od 14. 07. 2011 - 20. 07. 2011. Čaká nás okolo 500 km v peknom teréne samých kopcov a kopu zaujímavosti na trase. (P. Tóth)

Farské oznamy

V ČASE OD 11.07.2011 DO 17.07.2011

Upratovanie kostola - Pán Boh zaplať všetkým rodinám, ktoré boli v tomto týždni upratovať kostol. Na budúci týždeň prosíme rod. **Musákovu**, rod. **Džujkovu** – Herlianska ul., rod. **Baníkovu** – Makovická ul. Upratuje sa v sobotu ráno klasicky o **8⁰⁰**.

Brigády pri stavbe nového kostola - Pán Boh zaplať všetkým brigádnikom, ktorí boli pomôcť v tomto týždni. Zoznam si môžete pozrieť na nástenke. Na budúci týždeň prosíme **Herliansku, Trepskú a Jarkovu ul.**, ktoré má na starosti **p. Helena Musáková**, a o týždeň neskôr **Herliansku, Prešovskú a Slánsku ul.**, ktoré má na starosti **p. Miroslav Bača**.

Zbierka „Halier sv. Petra“ - Pán Boh zaplať za všetky vaše milodary, ktoré išli na zbierku Halier sv. Petra.

Vedenie modlitieb pred sv. omšami - V týždni od 17.7. – 23.7. vedie modlitby horliteľka **p. Magdaléna Diľová**.

FER -Pozývam všetkých členov Farskej ekonomickej rady na zasadnutie, ktoré bude v pondelok po sv. omši o 19.30 hod. na fare.

FPR - Všetkých členov Farskej pastoračnej rady pozývam na stretnutie, ktoré bude v utorok večer o 19.00 hod. na fare.

Rozpis lektorov:

16. nedeľa v cezročnom období:

08:00 – rod. Hudáková;

10:00 – rod. Baníková a Hrubovska;

18:30 – rod. Musáková.

Kontakty

V prípade akejkoľvek potreby alebo nutnosti zaopatrenia je možné volať na nasledovné telefónne čísla:

Marek Kunder, farár - **0915/947 309**;

Anton Tatarko, kaplán - **0905/514 699**;

Pevná linka na faru - **057/4426 286**.

LITURGICKÝ PROGRAM OD 11.07.2011 DO 17.07.2011

PONDELOK 11.07.2011 <i>Sv. Benedikta, (sviatok)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (K+T) Poklona Sv. Oltárnej: 19 ¹⁵ - 20 ³⁰
UTOROK 12.07.2011	Sv. omša: 6³⁰ (T)
STREDA 13.07.2011	Sv. omša: 18³⁰ (K+T)
ŠTVRTOK 14.07.2011	Poklona Sv. Oltárnej: 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)
PIATOK 15.07.2011 <i>Sv. Bonaventúru, (spomienka)</i>	Sv. omša: 18³⁰ (T)
SOBOTA 16.07.2011 <i>Panny Márie Karmelskej (spomienka)</i>	Večeradlo s P. máriou: 17 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)
NEDEĽA 17.07.2011 16. NEDEĽA V CEZROČNOM OBDOBÍ	Sv. omša: 8⁰⁰ (T) Sv. omša: 10⁰⁰ (T) Pobožnosť sv. ruženca: 14 ³⁰ Sv. omša: 18³⁰ (T)

BLAHOŽELÁME/SPOMÍNAME

Milí čitatelia časopisu MariannuM. V snahe priblížiť Vám časopis v čo najväčšej miere, prinášame novú rubriku – Blahoželanie/Spomíname, kde môžete uverejniť blahoželania svojim blízkym, prípadne zaspomínať si na Vašich zosnulých príbuzných, priateľov, známych. Všetko toto spolu s fotografiou alebo aj bez môžete posilať na adresu mariannum@gmail.com.

VYDÁVA**Združenie veriacich PRO NOBIS Čemerné**

Tehelná 266, 093 03 Vranov nad Topľou; tel.č. 057/4426 286; 0915/947 309;

Redakciu vedie: M. Kunder; Jazyková úprava: M. Majzliková; Grafická úprava: R. Majzlik

Vaše pripomienky, príspevky a návrhy čakáme na mariannum@gmail.com vždy vo štvrtok do 12:00

Redakcia si v prípade potreby vyhradzuje právo upravovať uverejňované príspevky.